

POSTANOWIENIE

Dnia 14.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant starszy sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Jacka Koryckiego oraz Z-cy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** w sprawie skazanego **A. K. s. I.** i I. z d. K., ur. (...) w S., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w S. z dnia 05.09.2014r., sygn. akt XIVK 377/14 za czyn z art.286§1kk, art.238kk, art.244kk, art.270§1kk, art.91§1kk, na karę 3 lat pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w S. z dnia 12.09.2013r., sygn. akt IIK 530/13 za czyn z art. 286§1kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

- 1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skaz. A. K. s. I.;***
- zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. W. K. kwotę 147,60 zł brutto (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) za obronę z urzędu;
- zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany A. K. wystąpił z wnioskiem o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia, uzasadniając go trudną sytuacją rodzinną oraz chęcią pomocy chorej matce. Zadeklarował, że na wolności ustabilizuje swoje życie, w szczególności podejmie pracę, spłaci zadłużenie oraz będzie przestrzegał porządku prawnego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego, skazany wychowywał się w rodzinie, w której stosowana była przemoc. Skazany był podatny na negatywny wpływ innych osób. Stwierdzono u niego (...).

Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, że u skazanego rozpoznano zaburzenia osobowości z obniżonymi funkcjami intelektualnymi oraz cechy osobowości neurotycznej. Jak uznali biegli, skazany jest osobą drażliwą, ma skłonności do impulsywnego reagowania na bodźce, a do otoczenia bywa nastawiony wrogo, podejrzliwie, ujawniając jednocześnie wysokie napięcie lękowe, niską samoocenę oraz niedostateczną internalizację wartości i norm społecznych.

Jak wynika z orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego, skazany był leczony psychiatrycznie z uwagi na rozpoznane hiperkinetyczne zaburzenia zachowania. Nadto, od 13 roku życia, u skazanego pojawiły się zachowania agresywne

wobec rodziny i otoczenia. Bywał wulgarny, niszczył sprzęt, zastraszał innych, stosował przemoc fizyczną. Ustalono, że skazanego cechuje wysoki poziom nasilenia syndromu agresji i przeciętna kontrola własnej impulsywności.

W czasie odbywania kary, skazany był nagradzany regulaminowo, ale także karany dyscyplinarnie, m.in. za nielegalny kontakt oraz dokonanie samouszkodzenia. W dniu 27.10.2014r. zastosowano wobec niego środki przymusu bezpośredniego celem przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji. Skazany, w relacjach ze współosadzonymi nie zawsze funkcjonuje prawidłowo, wobec przełożonych stara się być regulaminowy. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania i właściwie realizuje zadania wynikające z tego programu. Brał udział w programie edukacyjnym w trakcie którego został zapoznany z przyczynami i skutkami wypadków drogowych oraz wpływem alkoholu na zdolność prowadzenia pojazdów. Jednak skazany bez uzasadnionej przyczyny opuszczał zajęcia. Nie przystąpił również do końcowego testu sprawdzającego wiedzę, co świadczy o niskim stopniu zaangażowania w program. Nadto, uczestniczył w zajęciach dotyczących treningu zastępowania agresji. Do popełnionych czynów, ma umiarkowanie krytyczny stosunek.

Niewątpliwie, zdaniem Sądu, zachowanie się skazanego w izolacji penitencjarnej nie jest w pełni ustabilizowane, a co za tym idzie wymaga on dalszego oddziaływania wychowawczego w warunkach zakładu karnego. Stwierdzić trzeba, że jedynie wyróżniająca się postawa skazanego w toku odbywania kary może zasługiwać na warunkowe zwolnienie. Skazany swoją dotychczasową postawą w procesie resocjalizacji pokazał, że nie w pełni dostosował się do norm i obowiązków, jakim został poddany w związku z pobytem w warunkach izolacji.

Skazany jest sprawcą wielokrotnie karanym sądownie za szereg przestępstw i wykroczeń skierowanych głównie przeciwko mieniu. Należy uznać, że skazany mimo młodego wieku jest sprawcą o znacznej demoralizacji, a naruszenie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym. Zdaniem Sądu, wobec takiego sprawcy ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna być przeprowadzona w sposób szczególnie wnikliwy, z uwzględnieniem jego dotychczasowego sposobu życia na wolności.

Okoliczności popełnionych przestępstw, zmienne zachowanie w czasie odbywania kary oraz naganne zachowanie na wolności wobec rodziny i otoczenia przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku o udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary i nie dają podstaw do ustalenia wobec niego pozytywnej prognozy odnośnie poprawnego zachowania po opuszczeniu zakładu karnego. Sąd nie ma przekonania, że skazany po udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie dopuści się ponownie przestępstwa. Wskazać trzeba, że Sąd penitencjarny orzekając o warunkowym przedterminowym zwolnieniu powinien również brać pod uwagę rozmiar odbytej już części kary i oceniać ją pod kątem adekwatności i współmierności do okoliczności popełnionych przestępstw.

Stwierdzić należy, że na obecnym etapie wykonywania kary, proces resocjalizacji skazanego nie został zakończony, a zmiany które nastąpiły w jego osobowości, nie mając charakteru trwałego i nie rokują jeszcze osiągnięcia celów kary. Właściwości i warunki osobiste skazanego (zaburzenia osobowości, wysoki poziom nasilenia syndromu agresji, skłonności do antyspołecznych działań) w świetle okoliczności popełnionych przestępstw nie dają w chwili obecnej podstaw do przyjęcia w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, uznając dalszy pobyt skazanego w zakładzie penitencjarnym za celowy, należało postanowić jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw.